



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 546/2018-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojmíra Mamojku a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s. r. o., Bajkalská 31, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Marcel Biznár, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 36 C 48/2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 36 C 48/2012 porušené boli.

2. Okresnému súdu Pezinok p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 36 C 48/2012 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Pezinok povinný zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Pezinok je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 325,42 € (slovom trisťdva eur a štyridsaťdva centov) na účet jeho právneho zástupcu obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s. r. o., Bajkalská 31, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. IV. ÚS 546/2018-10 z 9. októbra 2018 prijal na ďalšie konanie ústavnú s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľ“), podľa v tom čase platného a účinného § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „pôvodný zákon o ústavnom súde“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 36 C 48/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z ústavnej s'ťažnosti vyplýva, že [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „žalobca“) si žalobou doručenou okresnému súdu 24. augusta 2011 uplatnil voči s'ťažovateľovi nárok na zaplatenie sumy 14 040,10 € s príslušenstvom z titulu odplaty za zhotovenie diela – novostavby rodinného domu.

3. Sťažovateľ k priebehu napadnutého konania uvádza:

„Okresný súd vo veci vydal dňa 20. 01. 2012 platobný rozkaz č. 34Rob/139/2011. Proti platobnému rozkazu som v zákonnej lehote podal odpor. Po vykonanom dokazovaní súd rozsudkom zo dňa 27. 11. 2013, č. 36C/48/2012-143 žalobu zamietol. Odvolací súd – Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 25. 04. 2014, č. 6Co/89/2014-182 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci súdu prvého stupňa boli nariadené tri pojednávania, a to dňa 09. 03. 2015, 25. 05. 2015, 28. 10. 2015 a 09. 03. 2016. Pojednávanie konané dňa 09. 03. 2016 bolo odročené na neurčito z dôvodu ustanovenia znalca na vypracovanie znaleckého posudku. Znalecké dokazovanie navrhol vykonať žalobca. Súd nariadil znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru Stavebníctvo z odvetvia Odhad hodnoty stavebných prác uznesením zo dňa 26. 01. 2018, č. 36C/48/2012-290...

Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci sp. zn. 36C/48/2012, zastávam názor, že ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov a ktorá absolútne nie je skutkovo a ani právne zložitá, takže ju súd mal skončiť do niekoľkých mesiacov.

Správanie účastníkov konania (ii) je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. V tomto smere uvádzam, že sa riadne dostavujem na pojednávania a svojim správaním alebo procesným postupom nezapríčinil nemožnosť konania vo veci... Tu uvádzam, že z hľadiska dĺžky primeranosti konania a nesprávneho procesného postupu súdu, to že Okresný súd Pezinok dňa 09. 03. 2016 odročil pojednávanie na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania, ktoré okresný súd nariadil uznesením zo dňa 26. 01. 2018.

... K porušeniu mojich ústavných práv došlo najmä tým, že Okresný súd Pezinok nekonal a nekoná tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná, nakoľko od podania žaloby ubehlo už takmer 7 rokov.

... V mojom prípade sa predmetná vec prejednáva (resp. neprejednáva) všeobecnými súdmi Slovenskej republiky od roku 2011 (takmer 7 rokov). Do podania tejto ústavnej sťažnosti nebolo orgánom s právomocou vo veci konať právoplatne rozhodnuté.

... V posudzovanom prípade aktívnej činnosti súdu nebránila žiadna zákonná prekážka.“

4. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v napadnutom konaní porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ako aj náhradu trov konania.

5. Vec napadla ústavnému súdu 25. júla 2018 a bola pôvodne pridelená sudkyňi spravodajkyňi Ľudmile Gajdošíkovej, ktorej 16. februára 2019 uplynulo funkčné obdobie sudkyne ústavného súdu. Ústavný súd prijal pod sp. zn. IV. ÚS 546/2018 ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v senáte zloženom z predsedníčky senátu Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Ladislava Orosza a Miroslava Duriša. V súlade s čl. X bodom 5 písm. b) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 schváleného 16. októbra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“) bola táto vec prerozdelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov a pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému. V zmysle čl. II bodov 3 a 5 rozvrhu práce je na konanie vo veci príslušný tretí senát ústavného súdu v zložení Mojmir Mamojka (predseda senátu) a sudcovia Peter Straka a Martin Vernarský. Veci pritom ostáva pôvodne pridelená sp. zn. IV. ÚS 546/2018.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a ďalšie podania sťažovateľa

6. Na výzvu ústavného súdu sa podaním sp. zn. Spr. 176/18 z 11. decembra 2018 doručeným ústavnému súdu 17. decembra 2018 vyjadrila k ústavnej sťažnosti podpredsedníčka okresného súdu, v ktorom uviedla:

„Žaloba bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.08.2011 ako návrh na vydanie platobného rozkazu a bola zapísaná do oddelenia 34Rob 139/2011, do súdneho oddelenia JUDr. Romana Majerského. V zmysle Dodatku č. 9 k Rozvrhu práce OS PK na rok 2011 bola vec následne zapísaná do súdneho oddelenia Mgr. Jána Stančeka, s účinnosťou

od 01.09.2011. Súd vydal dňa 20.01.2012 platobný rozkaz č. k. 34Rob/139/2011-48. V zákonnej lehote bol vo veci podaný odpor proti platobnému rozkazu. Vec bola následne prerozdelená do súdneho oddelenia Cb, so spisovou značkou 33Cb/102/2012, s účinnosťou od 25.04.2012. Sudkyňa zápis veci reklamovala a na základe uvedeného bola vec zapísaná do oddelenia C, pod spisovou značkou 36C/48/2012, s účinnosťou od 07.05.2012, kde zákonným sudcom je Mgr. Ján Stanček. Sudca prvé pojednávanie vytýčil na deň 09.01.2013. Pojednávanie bolo odročené na 25.03.2013. Pojednávanie prebehlo a na doplnenie dokazovania bolo odročené na 19.06.2013, na 16.09.2013, na 06.11.2013, kde sudca pojednávanie odročil za účelom verejného vyhlásenia rozsudku 27.11.2013. Verejným vyhlásením rozsudku zo dňa 27.11.2013 súd žalobu zamietol a rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Rozsudok bol vyhotovený a doručený stranám sporu. Vo veci bolo podané odvolanie. Spis bol odvolaciemu súdu predložený na rozhodnutie dňa 17.02.2014. Krajský súd v Bratislave rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie dňa 19.05.2014. Sudca opätovne vytýčil pojednávanie na deň 19.11.2014. Toto pojednávanie bolo súdom zrušené zo zdravotných dôvodov na strane sudcu. Pojednávanie bolo vytýčené na 09.03.2015, následne z dôvodu výsluchu svedka odročené na 25.05.2015. Na doplnenie dokazovanie bolo pojednávanie odročené na 28.10.2015. Dňa 22.06.2015 bol súdu doručený vzájomná návrh žalovaného. Termín pojednávanie bol určený na 09.03.2016. Na tomto pojednávaní strana žalobcu navrhla vykonať znalecké dokazovanie a pojednávanie bolo za týmto účelom odročené na neurčito. Strany boli vyzvané, aby v lehote 60 dní doručili otázky na znalca. Strany túto možnosť nevyužili. Súd nariadil znalecké dokazovanie uznesením č.k. 36C/48/2012-290 zo dňa 26.01.2018. Súdna znalkyňa doručila znalecký posudok č. 10/2018 dňa 18.10.2018. Súd ho doručoval stranám sporu na základe pokynu zo dňa 03.12.2018. Sudca vytýčil pojednávanie na 04.03.2019.

Vec je priemerne skutkovo zložitá, vyžaduje však obsiahlejšie právne posúdenie. K prieťahom v konaní došlo podľa môjho názoru pri nariadovaní znaleckého dokazovania, kde medzi posledným pojednávaním a nariadením znaleckého dokazovania uplynula doba takmer 3 rokov.

Konanie trvá takmer 8 rokov. Faktom je, že posledné pojednávanie vo veci bolo 09.03.2016. Ponecháme na úvahu Ústavného súdu SR, či došlo vo veci k zbytočným prieťahom v konaní a či práva sťažovateľa boli v tomto ohľade porušené.“

7. Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení zároveň vyslovila súhlas s upustením od ústneho pojednávania v konaní o prijatej sťažnosti v zmysle § 30 ods. 2 pôvodného zákona o ústavnom súde.

8. K vyjadreniu podpredsedníčky okresného súdu zaujal na základe výzvy ústavného súdu stanovisko aj právny zástupca sťažovateľa. Tento vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 11. januára 2019 uviedol:

«... Z vyjadrenia podpredsedníčky Okresného súdu Pezinok vyplýva, že predmetná vec nie je skutkovo zložitá („priemerne skutkovo zložitá“). Rovnako tak vzniknuté prietahy v konaní nemožno klásť za vinu sťažovateľovi. Podľa podpredsedníčky Okresného súdu Pezinok k prietahom v konaní došlo pri nariadení znaleckého dokazovania. Sťažovateľ však znalecké dokazovanie ustanovením súdneho znalca nenavrhol vykonať, nakoľko sťažovateľ v konaní v rámci uplatnenia prostriedkov procesnej obrany, resp. uplatnenia svojho práva vzájomnou žalobou, predložil súdu dva znalecké posudky. Sťažovateľ preto nepovažoval za potrebné znalcovi doručovať súdu otázky na znalca, ktorého ustanoviť nežiadal.

Na základe uvedených skutočností mám zato, že ústavná sťažnosť je podaná dôvodne nakoľko v konaní nepochybne boli postupom Okresného súdu Pezinok spôsobené zbytočné prietahy...»

9. Právny zástupca sťažovateľa zároveň vyslovil súhlas s upustením od ústneho pojednávania v konaní o prijatej sťažnosti v zmysle § 30 ods. 2 pôvodného zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

11. Zákon o ústavnom súde nadobudol účinnosť 1. marca 2019 v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona

o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

12. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

13. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

14. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

15. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

16. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

17. Sťažovateľ sa svojou ústavnou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom k namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv malo dôjsť postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

18. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo

na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

19. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

20. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESĽP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

21. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

22. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorý určuje, že súd

postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prierahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania (obdobne predtým § 6 a § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016).

23. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd vo vzťahu k napadnutému konaniu okresného súdu uvádza, že vzhľadom na nutnosť znaleckého dokazovania možno posudzovanú záležitosť považovať po vecnej stránke za zložitejšiu. Na uvedenú skutočnosť ústavný súd nemohol neprihliadnuť pri určení výšky finančného zadost'účinenia. Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

24. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prierahom.

25. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných prierahov v doterajšom priebehu konania. Celkovú dĺžku napadnutého konania (viac ako 8 rokov od jeho začatia s tým, že spis sa nachádzal na odvolacom súde len asi 3 mesiace) ústavný súd v okolnostiach danej veci považuje z ústavnoprávneho hľadiska za neakceptovateľnú, a preto nie je ani potrebné osobitne hodnotiť jednotlivé procesné úkony vykonané v rámci napadnutého konania. Napriek tomu ústavný súd poukazuje predovšetkým na obdobie nečinnosti okresného súdu v dĺžke približne 8 mesiacov v období od 30. júna 2014 do 9. marca 2015, keď došlo iba k nariadeniu termínu pojednávania, jeho zrušeniu a následne nariadeniu ďalšieho termínu pojednávania. Nečinnosťou uznanou aj zo strany okresného súdu sa vyznačovalo aj obdobie v súvislosti s nariadením znaleckého dokazovania od marca 2016 do 26. januára 2018, keď od posledného pojednávania do nariadenia znaleckého dokazovania uplynul takmer 1 rok a 11 mesiacov.

26. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že na pojednávaní konanom 20. mája 2019 bol vo veci vyhlásený rozsudok, proti ktorému bolo 6. júna 2019 podané odvolanie, o ktorom ešte nebolo rozhodnuté, a teda vec nie je právoplatne skončená.

27. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

28. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

29. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu označených práv s'ťažovateľa, mu prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 36 C 48/2012 konal bez zbytočných priet'ahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej s'ťažnosti s'ťažovateľa právoplatne skončená.

30. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

31. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže priznať s'ťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal.

32. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej s'ťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

33. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadost'učinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

34. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadal o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 5 000 €, čo odôvodnil predovšetkým celkovou dĺžkou napadnutého konania, skutkovou a právnou zložitost'ou veci a jeho stavom právnej neistoty.

35. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

36. Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

37. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neodôvodnenú nečinnosť v trvaní spolu minimálne približne 2 roky a 7 mesiacov, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľa, ako aj všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd považoval priznanie sumy 2 000 € pre sťažovateľa za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde.

VI.

Trovy konania

38. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

39. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

40. Ústavný súd podľa § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal sťažovateľovi náhradu trov konania v sume 325,42 € z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2018 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) v hodnote po 153,50 € vrátane dvoch režijných paušálov v hodnote po 9,21 €. Náhradu za tretí úkon právnej služby – stanovisko k vyjadreniu okresného súdu doručené ústavnému súdu 11. januára 2019, ústavný súd sťažovateľovi nepriznal, pretože obsah doručeného stanoviska nepovažoval za taký, ktorý by prispel k bližšiemu objasneniu posudzovanej veci.

41. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

42. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2019

Mojmír Mamojka
predseda senátu